



Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: "Nezatvrzujte svá srdce!" (Žalm 95)

NEDELNÍ EVANGELIUM (Jan 4,5-42; výběr Jan 4,19-26)

Žena řekla Ježíšovi: "Pane, vidím, že jsi prorok. Naši předkové uctívali Boha tady na té hoře, a vy říkáte: 'Jen v Jeruzalémě je to místo, kde se má Bůh uctívat!'" Ježíš jí odpověděl: "Věř mi, ženo, nastává hodina, kdy nebudete uctívat Otce ani na této hoře, ani v Jeruzalémě. Vy uctíváte, co neznáte, my uctíváme, co známe, protože spása je ze židů. Ale nastává hodina - ano, už je tady - kdy opravdoví (Boží) ctitelé budou Otce uctívat v duchu a v pravdě. Vždyť Otec si vyžaduje takové své ctitele. Bůh je duch, a kdo ho uctívají, mají ho uctívat v duchu a v pravdě." Žena mu řekla: "Vím, že má přijít Mesiáš, nazvaný Kristus. Ten až přijde, oznámí nám všechno." Na to jí řekl Ježíš: "Já jsem to, ten, který s tebou mluvím."

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Samaritánka se ptá, co je správné. Ví, že někteří říkají, že se má modlit v Jeruzalémě – v našem srovnání by to byl asi kostel sv. Mořice. Ona se však naučila, že správně se modlí pouze na hoře Garizim – tedy v Husově sboru. Chtěla vědět, co z toho je skutečně správné. A Ježíš jí odpovídá: *Přijde čas, kdy to všechno nebude hrát žádnou roli, protože se bude modlit v duchu a v pravdě.* Tato Ježíšova odpověď je pro křesťany zcela bezproblémová, pokud ji čtou tak, jak se četla po staletí: Co jiného by to totiž mohlo znamenat, než že je zcela jedno, zda je člověk Samaritán nebo Žid, protože budoucnost patří těm, kteří se *jako jediní* modlí v duchu a v pravdě – a to jsou samozřejmě křesťané. Tak to asi také myslel autor Janova evangelia, když tyto řádky psal. Ale zda to byl také záměr Ježíše z Nazaretu, aby v průběhu dějin pouze jedny rozkoly a obviňování z kacířství nahradily druhé, o tom pochybuji. Kdyby se ta žena u studny zeptala Ježíše dnes, věřím, že by odpověděl stejně jako tehdy. Ostatně všechny tyto rozkoly jsou nakonec dílem od zlého. Ovšem přijde a *musí přijít* čas, kdy pochopíme, že všude, kde lidé hledají Boha, mohou objevit pouze jednoho a téhož Boha. Boha, kterého potkáváme v našem bližním. Boha, který chce milosrdenství, ne obět. Lidskost a dobrotu – a ne obviňování z kacířství a neústupnost. Byť ta *cesta, pravda a život* je skutečně jen jedna.

SLOVO KŘEŠTANA

Zůstaňme ještě na chvíli u studny, jen se posuňme na začátek tohoto setkání (Jan 4,5); já sama si sem chodívám sednout znovu a znovu. Ježíš, unavený chůzí, si sedá u Jakubovy studny, je zhruba právě poledne. V tento čas je velice nepravděpodobné, že by sem někdo jiný zavítal. Ježíš zde ale nesedí náhodou, čeká na jednu konkrétní ženu, které za chvíli změní život. Přichází Samaritánka, která pro vodu chodí vždy sama a pouze v tento čas. Ježíš rytmus jejího dne velmi dobře zná, zná celý její život. Na rozdíl od Něj ona toto setkání neočekávala. Potkat na tomto místě muže, navíc Žida, muselo být víc než jen znepokojivé. Ježíš zahajuje rozhovor, který na první pohled nedává smysl a napětí zdánlivě neuvolňuje. Nejprve žádá o vodu ze studny, posléze sám nabízí vodu, po které už nikdy nebude žíznit, a nakonec ji vyzývá, aby přivedla svého muže – „Jdi, zavolej svého muže a zase přijď sem.“ Ona příběh svého života velmi dobře zná; dohnal ji až na samotný okraj společnosti, kde se den co den setkává s opovržením a hanbou. Ježíš musel zmínit v rozhovoru se ženou, která ho zná sotva pár minut, právě tohle. Nicméně mu nezalže, odpoví pravdivě: „Nemám muže.“ Už tohle mě vede k naprostému úžasu nad tím, jak se s Ním musela cítit – pochopila, že jí neopovrhne. Za pár vteřin jí Ježíš bolestivou pravdu jejího života dokreslí celou – „Pět mužů už jsi měla a ten, kterého máš teď, není tvůj muž“ – a dotkne se samé dřeně její rány – jejího hříchu. Pokud by vám tohle během rozhovoru udělal jiný člověk, ať už by váš příběh znal odkudkoli, neustáli byste to. Bůh ale nepřichází ponížít. Bůh čeká na konkrétního člověka, vstoupí s ním do intimního rozhovoru a vyznačí cestu ven z bludiště – z něj už člověk nevychází sám, ale s Ježíšem za ruku. Ona to pochopila – ze džbánu svého hříchu už pít nepotřebuje. Odchází bez něj, ale s vodou, kterou může dát jen On, a tu si nese v srdci. (Monika Klimparová)

SVĚTCI MÉHO SRDCE - SV. KAZIMÍR

Kazimír se narodil 3. října 1458 na královském hradu Wawel u Krakova jako druhý syn polského krále Kazimíra IV. a jeho manželky Alžběty Habsburské. Byl jednak velmi inteligentní a jednak velmi skromný a milosrdný. Protože starší bratr Vladislav se stal v r. 1472 českým králem, byl Kazimír určen následovníkem otce. Sám Kazimír měl však sklony k askezi a, ačkoli v letech 1481-1483 krátce zastupoval svého otce ve funkci polského krále a v roce 1483 se stal otcovým zástupcem na Litvě, složil slib celibátu a odmítl se oženit s nevěstou, kterou mu vybral jeho otec. V r. 1483 se nakazil tuberkulózou a zemřel na ni 4. března 1484 v litevském městě Grodno. Jeho neobyčejně zbožný životní styl, pomoc chudým, skromnost a spravedlnost, kterou projevil v obou obdobích regentství, vedly k tomu, že papež Lev X. zahájil již v 1521 proces svatořečení. Důvodem bylo, že se Kazimír zjevil během litevsko-moskevské války (1512-1522) v oblacích a ukázal litevským vojákům, kde mohou překročit řeku Daugavu. Litevci zvítězili a osvobodili od Rusů většinu území dnešního Běloruska. Kazimír byl v r. 1602 kanonizován a v témže roce se stal patronem Litvy. V r. 1948 byl prohlášen také za patrona Polska. Dále je uctíván jako patron cudnosti a proti infekčním nemocem. Jeho památný den je 4. března, den úmrtí.

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Také tuto neděli po mších svatých zveme do farní **setkávárny**.
- V pátky v postní době zveme v 15 hodin do našeho kostela na **křížovou cestu**. V neděli se koná křížová cesta taktéž v 15 hodin, nadto se svátostným požehnáním.
- Další schůzka svatomořické skupiny pro projekt **Propojení** proběhne v pondělí 16.3. v 18:15 hodin v setkávárně.
- V kostele jsou k dispozici krabičky pro **Postní almužnu**, viz <https://www.postnialmuzna.cz/>. Do krabičky vložíte peníze za požitky, které si během postního období odřeknete. Částka, kterou si odepřete, pomůže jiným. Krabičku na konci půstu přinesete do kostela.
- Na stolku u vchodu jsou pro zájemce brožurky s bližšími informacemi k projektu **Donátor**, více též na <https://olomouc.donator.cz/>.

AKTUALITY OBECNÉ

Národní centrum pro rodinu zve na pokračování úspěšného **on-line semináře „Dopady rozpadu vztahu II.“**, který se bude konat ve čtvrtek 12. března 2026. Druhý díl semináře se znovu vrací k tématu rozhodování, tentokrát však výslovně ve vztahu k hledání Boží vůle. Více informací včetně přihlašovacího formuláře na www.rodiny.cz.

Česká křesťanská akademie, VKH s akademickou farností a Muzeem umění Olomouc zve všechny zájemce na **přednášku P. Tomáše Petráčka** na téma **„Křesťanství ve víru kulturních válek“** s prezentací autorovy nejnovější knihy. Setkání v sále Mozarteum Arcidiecézního muzea se uskuteční ve středu 11. března 2026 od 17.00. Po přednášce bude P. Petráček sloužit od 19 hodin studentskou mši svatou v kostele Panny Marie Sněžné. Více na www.muo.cz

PROJEKT PROPOJENÍ



Spouští se první pilíř projektu Propojení a jako první téma pro skupinky rozlišování ve farnostech budou mít v následujících týdnech za úkol se společně ptát: **„K jakým postojům a k jakým krokům vede naši farnost Duch Svatý, abychom v jednotě života v celé arcidiecézi a v solidaritě se všemi ostatními farnostmi rozlišili potřeby a možnosti naší farnosti ve slavení neděle při aktivním zapojení se nás všech?“**

KOUTEK MOUDROSTI

Pamatujte si, moji milovaní bratři: každý člověk ať je rychlý k naslouchání, ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu. (list sv. Jakuba 1,19)